

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבתלזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמןאפילו
שלא לשמה

הרב סידני שולמן

אך, בסופו של דבר החלטתי לכתוב. היה זה בשנות תש"י (1950) המוקדמות, ומחירו של בול היה כשלושה או ארבעה סנט, כך שלא היה לי מה להפסיד. במקרה הכי גרוע, לא אקבל תשובה. ולמעשה, אכן, הרבי מעולם לא השיב על אותו מכתב.

בהמשך, עזבתי את עולם הרבנות ונכנסתי לעולם הכלכלה. חלפו כמה שנים, ויום אחד הגיע לביקור בניו יורק חבר שלי, יהודי יוצא רוסיה שעלה לארץ ישראל. הוא אמר שהוא מעוניין לבקר אצל הרבי מליובאוויטש, והזמין אותי להצטרף אליו. הוא הצליח לסדר פגישה לשעת לילה מאוחרת - בערך בשעה אחת לפנות בוקר - ונכנסנו יחד אל הרבי.

כאשר נכנסנו לחדרו, קם הרבי ממקומו כדי לקדם את פנינו. הצגתי את עצמי בתור רבה לשעבר של הקהילה בנורוויץ', ותגובתו של הרבי הפתיעה אותי: "אני יודע מי אתה. האם לא כתבת לי פעם?" הוא שאל.

ואז הרבי החל לענות בפירוט רב על השאלה ששאלתי אותו במכתבי כמה שנים קודם לכן. אני כבר לא זוכר בדיוק את כל ההסבר שנתן, אך אני כן זוכר שהוא ציטט מדברי ה'צמח צדק' (השלישי לשושלת אדמו"רי חב"ד) בהקשר לקושיה שהעליתי.

הייתי המום. הרבי ראה את מכתבי כארבע או חמש שנים קודם לכן, ואף על פי כן הוא זכר בדיוק מי שלח את המכתב ואת תוכן השאלה שנשאלה בו, כאילו שהדבר קרה רק אתמול!

כעבור כעשר שנים - בשנת תשכ"ז (1967) - היתה לי שוב עילה לכתוב אל הרבי.

הפעם, הייתה לי שאלה בנוגע לעניין שהרבי החל לדבר עליו בפומבי זמן קצר לפני תחילת מלחמת ששת הימים. בתקופה שבה מדינות ערב המקיפות

«

התחנכתי בישיבת 'נר ישראל' בבולטימור, שם גם הוסמכתי לרבנות. אחרי שנישאתי וייסדתי את ביתי, קיבלתי משרה כמנהיגו הרוחני של בית כנסת 'בית יעקב' בנורוויץ', קונטיקט.

בכל שנה, היה מגיע לנורוויץ' הרב יוסף וויינברג, שגייס כספים לטובת ישיבת חב"ד המרכזית, ובאחת ההזדמנויות שאלתי אותו שאלה מסוימת שהטרידה אותי בשעתו. השאלה עסקה בדעת הש"ך ('שפתי כהן'), מפרשני השולחן הערוך הבולטים, בן המאה השבע עשרה לספה"ן) בנוגע לדיני שבועות, וכאשר הסברתי לרב וויינברג את שאלתי, הוא השיב שבעניין מורכב כל כך, עלי לכתוב לרבי.

תחילה, לא התלהבתי מהרעיון. ראשית, לא הייתי חסיד חב"ד, וחשבתי לעצמי שהרבי בוודאי מקבל מכתבים מכל רחבי העולם, ומה פתאום שיהיה לו בכלל זמן להתייחס לשאלתי ולענות לי?

לציון שבעים שנה למנהיגותו של הרבי, יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות.
רעיונות. אישים.

הוא כותב במפורש שמותר לקיים מצווה אפילו שלא לשם שמיים, אלא לשם השכר או כדי להינצל מפורענות. הרמב"ם מוסיף וכותב שחובה על האדם להשפיע על הזולת לעבוד את ה', ואפילו אם הם עושים זאת רק בגלל איזו תועלת אישית, הרי "מזרזים אותם על זה, ומחזקים כוונתם" (פירוש המשניות, פרק חלק).

בנוסף, ציין הרבי כי כאשר יהודי מניח תפילין ומברך לפני כן את הברכה הנדרשת - בה הוא מכריז "אשר קדשנו במצוותיו, וציוונו" לקיים את המצווה הזו - הרי ברור שהוא עושה זאת לשם שמיים, ואמירת הברכה היא ההוכחה לכך. אף שייתכן שהוא מכוון בכך גם לתועלתו ולהנאתו האישית, הרי זו כוונה נוספת, ולא בהכרח העיקרית שבהן.

אני מזכיר כאן רק את הנקודות המרכזיות מתוך רעיון שלם, מורכב ומרשים ביותר. חשוב לי לציין שאמנם אנשים רבים מכירים את הרבי בתור מנהיג יהודי בעל השפעה חובקת עולם על היהדות כפי שאנו מכירים אותה, אך אני אישית הגעתי להכרה בגדלותו של הרבי כתלמיד חכם בקנה מידה עולמי. עבורי, ההתכתבות שלי איתו היא ההוכחה לכך.

אחרי שכיחן כמנהיג קהילות בושינגטון די סי, גרוי סיטי, ניו ג'רזי, ובנורוויץ', קונטיקט, עבד הרב סידני שולמן בתור עמיל ניירות ערך במשך יותר מארבעים שנה. הוא רואיין בחודש כסלו, תש"פ (2019). לשון המענה המלא של הרבי אליו נמצא בלקוטי שיחות, כרך ו, עמ' 276.

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תש"א (1941) — בתום שנתיים שבהם ניסו להימלט מאירופה הכבושה, עלו לבסוף הרבי והרבנית בנמל ליסבון, פורטוגל על האונייה 'סרפה פינטו' בדרכם לחוף מבטחים בארה"ב. כעבור מסע של אחד עשר יום, שבמהלכו נאלצה האונייה לעצור כמה פעמים מחשש להיתקלות בצוללות גרמניות, היא הגיעה בשלום לנמל ניו יורק. ¹ י"ז בסיון.

1 קובץ כ"ח סיון יובל שנים, עמ' 15

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

את ישראל החלו להסלים את האיומים שלהם כנגד המדינה הצעירה, והיה ברור שמלחמה ממשמשת ובאה, הרבי הכריז על 'מבצע' חדש (ראשון לסדרת 'מבצעי המצוות' המפורסמים שעליהם הכריז במרוצת השנים) שבו קרא לחסידיו לזכות כמה שיותר יהודים, ובפרט את חיילי צה"ל, לקיים את מצוות הנחת תפילין. תוך ציטוט המימרה התלמודית (במסכת מנחות): "כל המניח תפילין מאריך ימים", אמר הרבי שהנחת התפילין תעניק שמירה והצלה למי שמקיים את המצווה, ולמעשה לצה"ל כולו. הוא הוסיף ואמר שכשם שמלחמה כרוכה במאמץ קבוצתי, כך בדיוק גם להנחת תפילין על ידי חייל אחד ויחיד יש השפעה כללית על הצבא כולו; וכך גם הנחת התפילין של כל יהודי בכל רחבי העולם מסייעת ליהודים הנמצאים בארץ הקודש.

על פי הבנתו, ההנמקה של הרבי נראתה כסותרת את דעתו של הרמב"ם בחיבורו ההלכתי 'משנה תורה'. כתבתי לרבי בנוגע לכך, וציינתי את דברי הרמב"ם הכותב בהקשר למצוות מזוזה וההגנה שהיא מעניקה, שלא ראוי לקבוע את המזוזה למטרות הגנה, אלא כדי לקיים את מצוות ה'. הרמב"ם כותב שמי שמקיימים את המצווה מתוך מחשבה על התועלת האישית שתצמח להם מכך, מפחיתים מערכה של המצווה בכך שמתייחסים אליה כאל קמיע. ובלשונו של הרמב"ם: "עֲשׂוּ מִצְוָה גְדוֹלָה שֶׁהִיא יְחִוּד הַשֵּׁם שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֶהְבְּתוּ וְעִבְדְתוּ, כְּאֵלוֹ הוּא קָמֵעַ שֶׁל הַנִּיחַ עֲצֵמָן כְּמוֹ שֶׁעָלָה עַל לְבָם הַסֶּכֶל שֶׁזָּהוּ דְבַר הַמְהִינָה בְּהַבְלֵי הָעוֹלָם" (הלכות מזוזה ה, ד). נראה היה לי שמה שהרבי אמר בנוגע להגנה שמעניקה הנחת התפילין נכנס לכאורה תחת אותה הגדרה.

כעבור כשבוע או שבועיים קיבלתי מענה מהרבי שהיה די מורכב, והכיל כמה ציטוטים מהתלמוד, מהרמב"ם וכן מעוד כמה פרשנים נוספים. השורה התחתונה בדברי הרבי הייתה שלא הבנתי נכון את דברי הרמב"ם, ושהנימוקים שהוא הסביר לא עמדו כלל בסתירה לדעת הרמב"ם. הוא ציין שהרמב"ם דיבר על מי שמוסיף על פסוקי המזוזה הכתובים בצדה הפנימי, וכותב שם "שמות המלאכים או שמות קדושים או פסוק או חתמות" - דבר שפוסל את כשרות המזוזה, וממילא הופך אותה ללא יותר מאשר קמיע - אך הרמב"ם לא דיבר שם כלל בנוגע לכוונת היהודי בעת קיום מצוות מזוזה.

הרבי גם ציטט מקורות נוספים מכתבי הרמב"ם שבהם

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

בסיוע חברי

THE
JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד